

עמ"ת 4792/06/14 - מדינת ישראל נגד איגור אלקינד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 4792-06-14 מדינת ישראל נ' אלקינד(עציר)
בפני כב' השופטת נחמה נצר
העוררת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
איגור אלקינד (עציר)
02 יוני 2014

נוכחים:

ב"כ העוררת מוטי בן שאנן

ב"כ המשיב עו"ד אדי נוז

בהעדר המשיב

החלטה

בפני ערר המכוון להחלטה של בית משפט השלום לתעבורה באשקלון מאמש במסגרתה ראה לנכון בית משפט קמא שלא להיעתר לבקשת העוררת לפיה נתבקש מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים ותחת זאת הורה בית משפט קמא על שחרורו של המשיב בתנאים הכלל כמפורט בהחלטה.

העוררת במסגרת הודעת הערר המפורטת שהגישה סבורה כי החלטת השחרור אינה עולה בקנה אחד עם מסוכנותו של המשיב כאשר מסוכנות זו מקורה הן בנסיבות ביצוע העבירה בגינה הוגש נגדו כתב אישום לצד בקשה למעצר עד תום ההליכים והן מן העובדה כי למשיב תיק נוסף בגין נהיגה בשכרות הליך שהחל בשנת 2009 ואשר ההליכים בו הותלו במהלך שנת 2010 משהוברר כי המשיב יצא את הארץ.

העוררת סבורה כי יש בנימוק האחרון כדי להקים כנגד המשיב אף חשש להימלטות מן הדין.

בנסיבות אלה סבורה העוררת כי יש לבטל את החלטת השחרור להורות על מעצר המשיב ולמצער להורות לשירות המבחן להיכנס לעובי הקורה ולבחון את מסוכנותו של המשיב.

ב"כ המשיב בטיעונו, בפני, סבור כי אין להתערב בהחלטת ביהמ"ש קמא שכן זו מבטאת איזון סביר של הנימוקים העומדים ביסוד הבקשה וכן כי אין למצוא בהחלטת בית משפט קמא משום חריגה מגישה פסיקתית מקובלת שלא לדבר

על כך כי במקרים דומים ואף חמורים יותר העוררת עצמה לא ראתה לנכון לערור על החלטת שחרור שניתנו.

בבואי לבחון הערר שבפני נתתי דעתי לכך שאכן יש מקום לחשוש בדבר מידת שיתוף הפעולה של המשיב בהליכי החקירה זו על רקע האפשרות כי שליטתו של המשיב בשפה העברית הינה מצומצמת מאוד ודי אם אציין בהקשר זה כי מעיון בהודעות המשיב ניתן להיווכח כי לחלק מהשאלות שהופנו אליו ניתנו תשובות אשר לכל הפחות מעידות על כך שהשאלה לא הובנה אם לא מעבר לכך.

כמו כן יש לציין כי טענת העוררת באשר לחשש מהימלטות מן הדין מוקשת בעיניי, זאת מן הטעם כי אם סברה העוררת שיציאתו של המשיב מן הארץ במהלך שנת 2010 שעה שתלוי ועומד נגדו כתב אישום בגין נהיגה בשכרות נועדה ונעשתה על מנת להימלט מאימת הדין ומהתייצבות להליכי שפיטה, אך פשוט היה לצפות כי העוררת תבקש צו עיכוב יציאה מהארץ של המשיב או לפחות תטיל הגבלה במשטרת הגבולות לגבי המשיב כך שעם כניסתו לארץ מחדש ניתן היה לעקוב אחר המשיב. מעיון ברישומי ביקורת הגבולות ניתן לראות שהמשיב אכן יצא מהארץ בשנת 2010 אלא שהוא שב לארץ כבר במרוצת חודש ספטמבר 2011 ולמעשה אלמלא מעורבותו בעבירה הנוכחית ספק רב אם העוררת הייתה נותנת דעתה לכך שמדובר במי שההליכים כלפיו הוטלו במסגרת תיק קודם. לא יעלה על הדעת כי העוררת תטען בלהט רב לחשש של הימלטות מהדין ולא תעשה את הדבר הפשוט והמתבקש, קרי, הטלת הגבלה על יכולתו של המשיב לצאת את הארץ ככל שייכנס אליה בעתיד.

העובדה כי מאז נודע על יציאתו מהארץ של המשיב במהלך שנת 2010 ועד לשלב זה לא הותלה מגבלה על יכולתו לצאת את הארץ מחדש יש בה כדי ליצור לפחות אפשרות לנפסדות הטענות בדבר הימלטות מהדין.

באשר למסוכנות המשיב. אין ספק כי נהיגה תחת השפעת אלכוהול ברמה ברורה ומשמעותית כפי שנמצאה בדמות של המשיב עת נעצר היא חמורה, מסוכנת והסיכון הנשקף מאת המשיב הוא ברור וכמעט אינו דורש אמירה.

יחד עם זאת, בצדק ציין בית משפט קמא כי גם במקום שבו מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות, ביהמ"ש אינו פטור מהצורך לבחון האם לא ניתן להשיג את מטרת מעצר באמצעי אחר שפגיעתו בחירותו של המשיב היא פחותה. כאשר ביהמ"ש קמא הציב בפניו שאלה זו הוא הגיע לכלל מסקנה כי ניתן להבטיח את שלומו ובטחונו של הציבור באמצעים אחרים הכוללים הפקדה כספית, התחייבות עצמית, ערבות צד ג' וכן פסילתו של המשיב מנהיגה עד לתום ההליכים.

ב"כ המשיב ציין כי עיון בעברו הפלילי של המשיב מעיד כי אין בעברו מתום, וכי בשים לב לגילו המתקדם של המשיב לא ניתן להקל ראש בעובדה זו.

אמנם למשיב הליך שהותלה בגין אותה עבירה ממש, אלא שהמדובר בהליך שהותלה בראשיתו ואין לדעת כלל מה יהיו תוצאותיו ככל שהעוררת תבקש לחדש את ההליכים בתיק שהותלה.

בנסיבות אלו סברתי כי האיזון שערך בית משפט קמא לרוב הינו איזון נכון ומידתי וכי אם נדרשת התערבות בהחלטת בית משפט קמא הרי שזו מכוונת על מנת להגביר את האפשרות כי המשיב לא יאין לשוב ולנהוג ברכב בהיותו נתון תחת

השפעת אלכוהול.

עוד אבקש להאיר, כי הפניית העוררת לעמ"ת חיפה 16102-10-09 אין בה כדי להועיל שהרי בעניינו של העורר שם דובר על מי שנהג תחת השפעת של סמים מסוכנים כאשר המדובר שם היה במי שהיה נתון להשפעת סם מסוג קוקאין, לא דומה הדבר כלל לשימוש באלכוהול שהרי המחוקק לא אסר שימוש באלכוהול כשלעצמו, ואם היה המשיב מחייד את השימוש באלכוהול לתחומי ביתו לא ניתן היה לבוא אליו לא בטענה ולא בטרפוניה, לא בזמן ששימוש בסם גם בתוך כותלי המשתמש הוא בגדר עבירה פלילית, על כן הנדון אינו דומה כלל לראייה.

לאחר שבחנתי את החלטת בית משפט קמא ומתוך שמקובל כי על ערכאת הערעור בהידרשה לערר להעמיד לנגד עיניה השאלה האם ההחלטה מושא הערר חורגת ממידת הסבירות ולא האם ניתן היה לשאוף לתוצאה אחרת, באתי לכלל דעה כי ככלל אין מקום לשנות מהחלטת השחרור, יחד עם זאת, נכון בעיניי להוסיף תנאים אשר יבטיחו כי זו הפעם ניתן יהיה לנהל את ההליך המשפטי ברצף וללא סיכון כי המשיב יצא מן הארץ וצריך יהיה פעם נוספת להתלות את ההליכים נגדו.

על כן, מורה כי לתנאי השחרור כפי שקבעם בית משפט קמא, יתווספו שני תנאים.

האחד - על המשיב להודיע לבית משפט קמא עד ולא יאוחר מיום 5.6.2014 מען מדויק שבו הוא יימצא.

ככל שמען זה הינו במסגרת מעון "בית חם" באשקלון על המשיב לצרף אישור של הנהלת המעון לפיה שהייתו של המשיב במקום הינה מותרת.

כמו כן בית המשפט מסביר למשיב כי מען זה כפי שיימסר על ידו ישמש כמען לזימונו זאת גם אם ביום מן הימים יחדל המשיב מלהתגורר במען הנתון שכן האחריות לעדכון מענו היא עליו ועליו בלבד.

תנאי נוסף שנקבע על ידי על דעת המשיב ובהסכמתו שנמסרה כבר במסגרת הדיון בבית משפט קמא, זאת לשיטת ב"כ המשיב הינו איסור יציאה מהארץ של המשיב זאת עד לתום ההליכים בתיק העיקרי. ברור כי אין באיסור זה כדי למנוע מהמשיב ביום מן הימים לעתור לביטול ולו זמני של צו העיכוב תוך הצעת חלופות אשר יבטיחו את חזרתו לתחומי המדינה בתום התקופה הקצובה ככל שיציאתו מן הארץ אכן תותר.

ניתנה והודעה היום ד' סיוון תשע"ד, 02/06/2014 במעמד הנוכחים.

החלטה

בית משפט קמא קבע כי חלק מתנאי השחרור הפקדת ערבון כספי בסך של 10,000 ₪, באותה החלטה נקבע כי לצורך שחרורו המידי של המשיב נדרש הוא להפקיד מחצית הסכום, כאשר המחצית האחרת שתשלמו אינו מהווה תנאי

לשחרור תופקד עד ליום 5.6.14. היום מציין בפני המשיב באמצעות בא-כוחו כי הואיל והפקדון שמופקד על שמו מעת מעצרו מצוי בבית המעצר שקמה הוא מבקש כי ניתן יהיה לשחררו מיד לאחר שהוא יחתום על התחייבות עצמית כאשר הפקדת מחצית סכום הערבון לא תהווה תנאי לשחרור ותוך שהוא מתחייב לבצע התשלום עד ולא יאוחר ממחר.

הואיל ובנסיבות שנוצרו, קרי, העובדה כי המשיב שוהה בזמן זה בהיכל בית המשפט המחוזי כאשר הפקדון מופקד על שמו בבית המעצר שקמה, ראיתי לנכון לקבוע כי אם יחתום המשיב על ההתחייבות העצמית כפי שקבעה בית משפט קמא בהחלטתו מאמש כי אז ניתן יהיה לשחרר המשיב על אתר.

לעניין הערבון הכספי, מורה כי מחציתו הראשונה תופקד עד ולא יאוחר ממחר 3.6.14 עד לשעה 12:00 ואילו מחציתו האחרת תופקד עד ליום 5.6.14 כפי שקבע ביהמ"ש קמא.

בית המשפט מבהיר למשיב כי אם לא ישולם הערבון כפי שקבעתי עד מחר יהיה בכך משום הפרה של החלטת השחרור ודי בכך כדי להצדיק בקשה לעיון חוזר בהחלטת השחרור.

המשיב לאחר שישוחרר יהיה רשאי להגיע לבית המעצר שקמה על מנת ליטול את הפקדון ואת חפציו האישיים המופקדים שם.

על שב"ס לאפשר למשיב לקבל את חפציו האישיים ואת הפקדון ובכך לאפשר לו לקיים מחר את יתר תנאי השחרור כפי שנקבעו.

ניתנה והודעה היום ד' סיוון תשע"ד, 02/06/2014 במעמד הנוכחים.

הוקלד על ידי נתי אברהמי